

Handwritten symbol resembling a stylized 'H' or 'U' with a horizontal bar across the top.

Handwritten numbers '639' below a horizontal line, with 'iv.' above it.

KISSÁROSI SÁROS

JÁNOS EMLÉKE

ILLUSTRE FIDELITATIS ET INNOCENTIAE

JUBA R...

DOMINI JOHANNIS SARO-

SI

ANNO 1703, DIE 2 JANUARI

CLAUDIOPOLO

KOLOZSVÁR, RNK AKADEMIÁJA III. SZ.

KTÁR (VOLT UNITÁRIUS KOLL. KTÁR)

ILLUSTRE

Fidelitatis & Innocentiæ

JUBAR.

Quod

Phoebo Minervæq; sacra Musarum
Caterva

Felici ac exoptato ab Aulâ suæ
Majestatis reditu

VIRI ILLUSTRISSEMI & AMPLISSIMI DOMINI,

DOMINI

JOHANNIS SAROSI,

vidit Coruscum,

Illustri Collegio Unitariorum Claudiopolitano

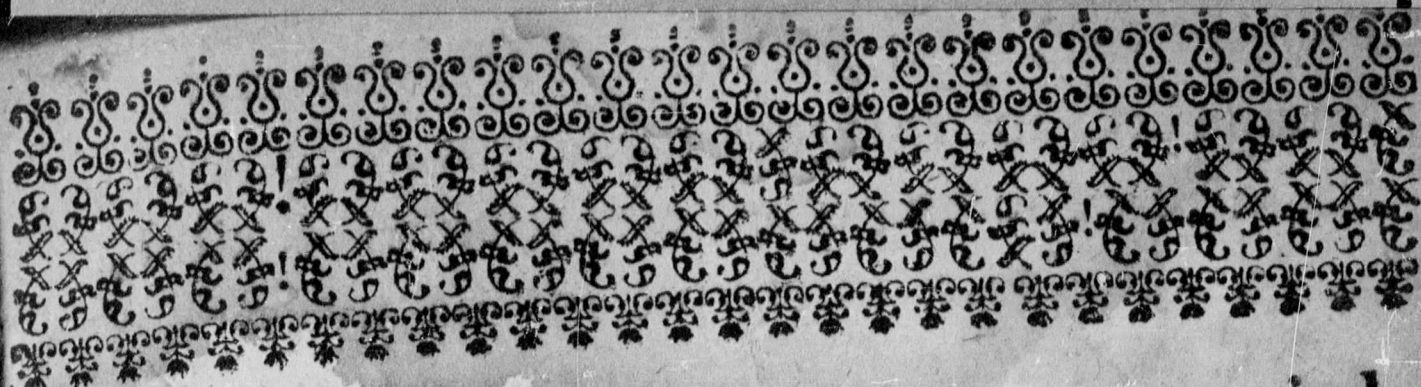
Annò 1703. Die 2. Januarii.

CLAUDIOPOLI.

Apud Viduam ANDREÆ LENGYEL.

Unc Heliconis amoena veni de

colle Camoena (miram.

Tangat Apollo lyram vario modulamine

Cur ita? quæris? erit dignus mores & amores

Qui ferat hosce meros. Dic quis? Meritissim? Heros

Estne Heros? feros est dignus vivat ut annos.

Reddidit hunc oris Deus his, hunc omnibus horis

Omnes clamabant, syncerâ voce vocabant.

Cur aberat? quæ causa viæ, tantæque ruinæ?

Invidiæ? an iræ? aut dicas, cur cogitur ire?

Profugus? an exul tam puro pectore Consul?

Proditor an patriæ? vel pacis foedera pactæ

Solvit? pro grege Rege sine, & sine lege, fidèq;

Jura ministravit? vel diploma fors violavit?

Non ita. Vita decora fuit fax aurea luxit.

Candor erat sudus, radians ut in æthere fidus;

Nec prece, nec pretio fixit nova, neve refixit

Jura semel data, sic rectum justumque colebat.

Attamen atratis nigrârant nubila fatis

Hanc sine nube facem, tam puro lumine lucem.

Proh superi! quid ais? sævi si sordibus ævi
Lucida fax, aut insignes foedantur & ignes?
Ne mirêre, serena quod ecclipsentur & astra,
Sæpe meros soles intercipit invida moles
Aëris, & maculæ fulcant quæ luce coruscant
Hydera, sæpe faces fiunt caligine fœces.
Candidior sit olore licet niveoque colore
Quisque, tamen Livor tinget vel crimina finget.
Idereum si suspicias Hypparche senatum
Iodiaci non signa suum, nec climata plenum
Describunt numerum, nec habet ex ordine cursum.
Orbe suo motus vortex, (quo splendicat Ortus,)
Statu ad occasum est, casum sed non dedit astrum
Austriacus quia sol nubem radiis fugat omnem.
Explicat implicitum fati & nubibus atris
Lumen, & omne jubat, lumen, quo fulserat ante.
Ante quibus radiis luxit titulisque, refudit.
Ede priore federe prioraque jura tenere
Stat sua Majestas Clemens Regisque potestas.
Insifer hic ales suctus defendere tales
Regeneres pullos si sol non arguat illos.
Austriacusque Leo generosum corde Leonem
Ligat hungaricum, quia noscit ab ungue Leonem,
Em tanto donavit honore & amore beavit.
Iam disjectis & pulsis nubibus atris

Proh superi! quid ais? sævi si sordibus ævi
Lucida fax, aut insignes foedantur & ignes?
Ne mirêre, serena quod ecclipsentur & astra,
Sæpe meros soles intercipit invida moles
Aëris, & maculæ fulcant quæ luce coruscant
Sydera, sæpe faces fiunt caligine fœces.
Candidior sit olore licet niveoq̄ue colore
Quisque, tamen Livor tinget vel crimina finget.
Sidereum si suspicias Hypparche senatum
Zodiaci non signa suum, nec climata plenum
Describunt numerum, nec habêt ex ordine cursum.
Orbe suo motus vortex, (quo splendicat Ortus,)
Latus ad occasum est, casum sed non dedit astrum
Austriacus quia sol nubem radiis fugat omnem.
Explicat implicitum fatis & nubibus atris
Sidus, & omne jubar, lumen, quo fulserat ante.
Ante quibus radiis luxit titulisque, refudit.
Sede priore sedere prioraque jura tenere
Dat sua Majestas Clemens Regisque potestas.
Enfifer hic ales suetus defendere tales
Degeneres pullos si sol non arguat illos.
Austriacusque Leo generosum corde Leonem
Diligit hungaricum, quia noscit ab ungue Leonem,
Quem tanto donavit honore & amore beavit.
Qui jam disjectis & pulsis nubibus atris

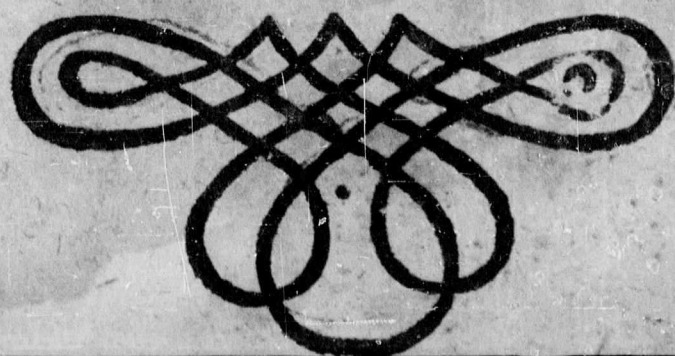
Fortunante Deo, sævo adversante nec Eo
Redditus est nobis puro de pectore votis
Excellens Heros, virtutibus inclytus Heros.
Redditus es nobis, tecum sunt reddita nobis
Gaudia, cunctorum sunt reddita vota bonorum.
Charior es nobis thesauro, charior auro.
Te veniente venit croceis aurora capillis
Te veniente dies venit, at nox atra refugit.
Lætos fers vultus pulsos post hosce tumultus.
Ales grandævi sicut reparabilis ævi
Nasceris ut pernix usto de pulvere Phoenix.
Nasceris huic orbi tecumque renascitur orbis,
Natalémque tuum gestit celebrare secundum
Diva Cohors & Apollo melos (dictante Minerva)
Suave canit, suadens ut & ora loquantur & æra:
Scribite (ait) plausus & lætos sumite vultus,
Fundite sincero votis de pectore totis
Laudes; Excelso sit honor sit gloria Cœlo.
Sintque Deo grates, (Deus Austriacosque penates,
Téque tuosque diu fervet; fervavit ut usque.)
Quo Duce nunc fospes nobis quóq; charus es hospes.
Quo protegente meros & feros Nestoris annos
Vive, vigesce, vire, tetrâ sine nube quietè
Vive novum dum ver floret; tibi nectare roret
Æther, & astra polus dum verset, vive beatus.

Vive quousque voles nunquam tegat invida moles
Nube tuos soles. (Livor jam comprime folles)
Vive, vehet roseas dum clarus Apollo quadrigas.
Vive, suas moveat Phoebe dum pallida bigas.
Ne noceant unquam furiae tibi fortis iniquae,
Neve dolus Livore laceffat, ab inde faceffat
Zoilus, infidiae fraus invidiaeque minaeque
Absint bella, trium manus absit avara sororum.
Magni Herois ab aede supina recede ruina.
Tristis Erinnys ab hinc spiras quas faucibus iras
Longius arcebis, claudesque rudentibus Orci,
Martis ab hinc eat ensis, honoris at aurea messis
Floreat, at canae splendescat eburnea frontis
Lux, redeant anni salvi sanique JOHANNI,
Tempora cana tibi lauro cingantur & auro.
Ecclipsata femel clarescat lux tua semper.
Astra super scandat radios super aethera fundat
Fama, decusque tuum, virtus & gloria crescat,
Nominis elogium celsum conscendat olympum.
Solis utramque domum fastis & laudibus imple
Quae relegat stupeatque olim ventura vetustas
Posteritasve, canent has secula posthuma dotes.
Teque tuasque imitabitur & mirabitur orbis
Virtutes; omni palmam tu dignus es almam.
Sicut enim surgunt almae sub pondere palmae

Teque

Téque premat virus quamvis, sed ad æthera virtus
It, te adversa docere queunt, tibi nulla nocere.
Nil nocet assultus fraudis, quia culmine fultus
Ætheris es, celsique poli, (cui gloria soli.)
Huicne nocent diræ? vanæ sine viribus iræ.
Gordia se totos nectant in foedera nodos
Hostes, conjurent, focias astúsque dolúsque
Jungant fraude manus, huic est in corpore sanus
Magnanimúsque vigor; (quã van^o es invide Livor!)
Austriaco certe totos dissolvere nodos
Es potis ense, thronus tibi nam succurrere pronus
Téque fovere Leo generoso corde Leonem.
Enfifer hic alis ales teget, ipse sub illis
Vive, quiesce, vige, flore. Perfundite rore
Nectaris, ambrosiâ saturate, venena cavete
ô Superi! servate, sinistra recedita fata.
Hunc Charites donate, serena voce sonate,
Dii servate Patrem patriæ, servate JOHANNEM,
Huic Deus una salus, sit dignus vivere salvus
Huic veniant plenis Cœlo jam gaudia velis
Vita fit huic omni vivax ævo sine nævo.

AZ
Erdemes és Közönséges joknak
hasznát maga kárával forgato

Tanátsos Elmének

ALHATATOSSAGA.

Mellyet

Mivel a' ritka Tanátsu és Méltóságos
Tekintetű KIS SAROSI

SAROSI JANOS

URBAN &c.

Szamos ízben, a' firban nem szólható
igafság meg-tapasztalt, és mostan-is érdemes *Virtus-*
sinak szárnyain Isten engedelmeből Hazájában vi-
rágzó állapotban érkezett; Ennek örök emleke-
zetire, a' jó erköltsel zóldellő *Unit: Parnassusban* szorgal-
matoskodó méltatlan Iffiak közzül:

JÓVEDETSI PAL és

Désfalvi SIMON CHRISTOPH.

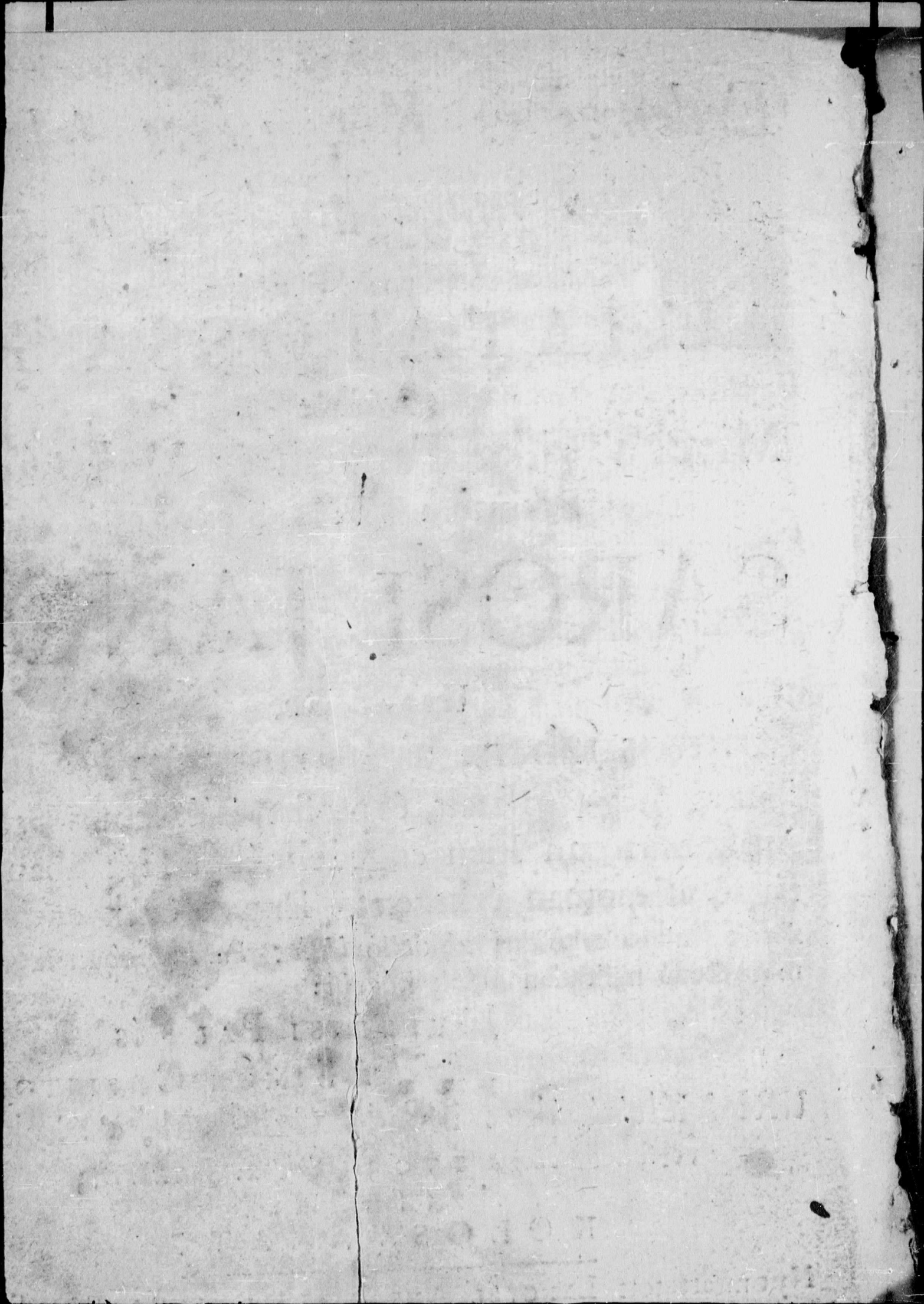
URI Méltóságához illendő Czimerül, e' Csekély

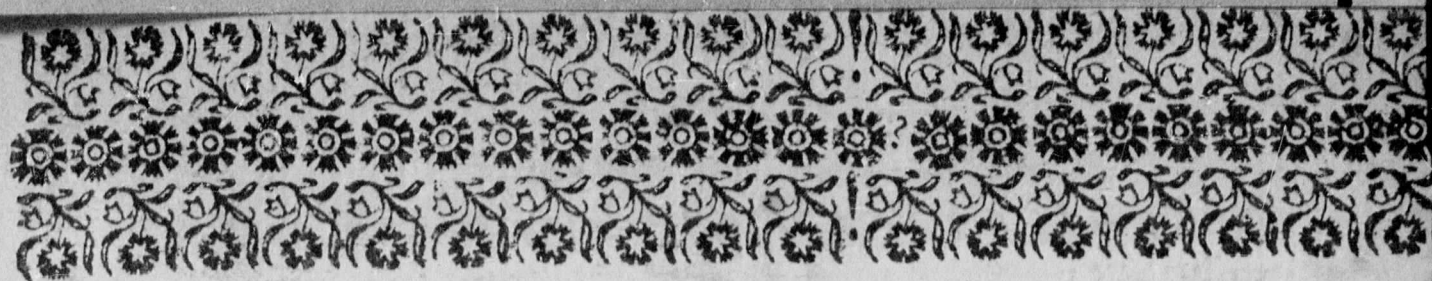
verseket Anno 1703. Die 2. Januarii;

alázatosan irták.

K O L O S V A R A T T

Nyomtattatott LENGYEL ANDRASNENAL, 1703. *Estendöben.*

NInts egyéb állandó semmi csak a' *Virtus*
Gyászos sötétben-is e' világos *Pharus*,
Sötét homályban-is fénlík mint *Phosphorus*,
Szerentse szárnyain nem jár mint *Protheus*.

Ugyan-is: azt tartják meg-maradandónak,
A' mi mindenkoron azon valóságnak,
Meg felell annyira az egy állapotnak,
Hogy nints meg-tettzése kisebb, 's nagyobságnak.

E' roppantott világ a' mióta hogy lett,
Nap, Hóld, és a' fényes Tsillag teremtetett,
Ez el-terült Földre ember helyheztetett,
Mennyi, melly mértékben, 's hányszor ebből rész
Még-is az mélységét ha ki ennek méri, (vet
Mint ennek előtte fenekét nem éri,
Nintsen senkinek-is olly fizetett béri,
Hogy azzal bé-érje, hol fokatt az eri.

E' világon lévő nagy elméjű Bóltsek,
Kik emberek között voltak majd Istenek,
Tudományra nézve azon Bóltseségek,
Még-is erre nézve semmire nem mentek.

Allyon elé Róma, 's minden Tanátsoffa,
Nemes *Athenas*nak egész *Assessora*,
A' nyelves *Cicero*, azok szószóllója,
Ki-fogy itt mindenik, nints fundamentuma.

Julius bár nyerjen itt köves Koronát,
Hivei kezében zóldellő *Pálma* fát,
Kiáltson serege bátor *Diademát*,

Ha vett ellenségén kívánt *Victoriát*.

Cato szollyon elé fontos Tanátsával,

A' híres *Tullius* ékes szollásával,

Nestor mézzel folyó nyelv folytatásával,

Meg-tsökenik bár el-hiteffe magával.

De nem tsuda mert e' tsak Istenhez illik,

Es illyen mértékben ő benne-is fénlík,

Ha kik meg-visgállyák fő jónak őtt lelik,

Noha tágosítva másokra-is esik.

A' kik tudniillik bő részt ebbe vöttek,

'S a' kilencz Bölts *Musák* tején nevedtek,

Azoktól vett jeles tudománt követtek,

Minden dolgokban jól tsak ezek épültek.

A' szépnek, 's a' jónak darabos az uttja,

Azért van ő néki bersús állapotja,

Igen kevésnek-is kezében e' költsa,

Az mellyel Zárjait könnyen meg-nyithattja,

A' mi kellemetes nehéz ahoz jutni,

Edest keserűvel szoktak egyvelítni,

A' ki azért gyenge Rófát akar szedni,

Kemény tövis fogja ujjait sérteni.

Tsak a' drága kőnek szerzése miben áll,

Boreasi szélen ember meddig strásál,

A' míg az erire e' kőveknek talál,

Az után ereje felett mennyit áskál.

A' Bersületnek-is szövevényes úttya,

Nagy munka 's fáradság ösvényeit tartya,

Sok ezer gondoknak sullyos terhe állya,

A' nagy szívt, 's nemes vért ugyan meg-mustrállya,

Jeles *Virtusok*nak szép emlékezete,

Sirban nem szállható élő leve, 's hire,

Lassu halgatásnak bágyott nyelveire,

Nem juthat a' néma feledékenységre.
Sokakat a' halál selyéjében bé-zár,
Akkor is a' *Virtus* semmi homályt nem vár,
Porból is meg újul mint a' *Phœnix* madár,
A' mély Bóltsefségnek sebes szárnyain jár.
Józan Esz, ért Tanács valamelly személyben,
Okos 's bölts értelem férkezett egy testben,
Mélto hogy míg a' Nap tündöklik az Egen,
Erdemlett *Virtus*sa nevedgyék 's élyen.
Ez az egy Czimere a' szép ditsóségnek,
Mellyre a' nagy szívek gerjedezve égnék,
Az érdemes elmék mind ide sietnek,
Mert itt van Pálmája a' jó hirnek 's névnek.
Itt zöldellik a' szép 's méltó érdemesség,
Itt lakik, 's itt vagyon, az igaz Nemeség,
Nagy elme-töréssel keresett ditsóség,
Ritka érdemekből, 's jókból álló bőség.
Mind ezek szép hirét embernek nevelik,
Míg a' Nap az Egen jár addig viselik,
Keletről, nyugotra nevetet terjesztik,
Halál selyéből életre emelik.
Hol a' nemes elme hánkodik 's vetődik,
Mély gondolatiban nyughatatlankodik,
Fáradoz, semmitől nem is iszonyodik,
Czéllyát hogy el-érje abban forgolodik.
A' nagyra vágyó szív meg-nem ijetezik,
Sullyos dolgokban is semmit nem félemlik,
Nagyobb terhek alatt inkább emelkedik,
Kemény inségekben meg-áll, 's el-nem bomlik.
Mert nints Természeten semmi is olly résen,
Serény igyekezeten hová ne érhesen,
Sebes szárnyaival el-ne repülhesen,

Sűrű gongyaiból ki-ne evezhesen,
A' régi Bóltseknek sorfok példa ebben,
Kik a' *Respublikát* funcáltak elsőben,
Ezek ha mi jó útt vólt a' Természetben,
Eles elméjekkel fel-letrét serényen.
Nem kevés gondokkal füződött elméjek,
Hol jobbra, hol balra fordult szerentséjek,
Kedves Hazájokért fogságot viseltek,
Exciliumban-is gyakorta küldettek.
Hires *Aristhides* jeles *virtus*siért,
Athenas városból viselt dolgaiért,
Számkivetésre a' közönséges jóért.
Küldeték, 's szenvede hű szolgálattyaért.
Hansonló dologban forgott *Demosthenes*,
Kedves Baráttytól el-ment *Abderitbes*,
Szomorán követte útát *Xenophanes*,
Mind ezek közt bátrabb vólt a' *Thacidides*.
A' Római Tanáts közzül *Pompilius*,
Szerentsének sullyát viselte *Tullius*,
De hogy tőlle el-nem távozott a' *virtus*,
Illy sötét gyászban-is fémlét mint egy *Sydus*.
Mert mi vagyon tisztább rogyogó Nap-fénynél,
Es kívánatosabb ő feljövésénél,
Kivált ha tündöklik a' Déli szép szinnél,
Még-is tovább nem jut a' sötét Estvénél.
Kévánt ékeségét homály bé-borította,
Minden Déliségét Eczaka bé-vonnya,
Ekes sugárait csak egy felhő tartya,
Kevés sötétség-is miingyárt változtattya.
Nyilván vagyon; gyászos habmályban mégyen-el,
De viszont világos kőristály szinben kél fel,
Gyászban borúltokax meg-újít fényével,

Meg-szomorottakott né-tölt vig örömmel.
Szerentse forgattya természet dolgait,

'S ha ki benne veti egész tellyes hűtit,
Mikor inkább bíznék meg-rántya finorit,
Hogy ne tölthesse-bé minden kívánságait.

Túl akara ezen *Alexander* menni,

Mert az egész föld nép mind kezde engedni,

De mikor nem vélné hálójában ejti,

'S egy Afzszonyban álla az egész eseti.

Darius ki vala a' *Persák* Kirallya,

Minden gazdagsággal torkig vala rakva,

De a' végét nézd-meg kérlek miként jára,

Ellenség kezében adgya hitt szolgálja.

Minden állapottyát így jáczodóztattya,

A' felsőbb gráditsról, alsóbra szállittya,

De a' *virtus*okon nints semmi hatalma,

Néha ugyan kisétség akadályoztattya.

Néked-is Dél-szinben vala hired, 's neved,

Rogyogva villogzott URi Tekinteted,

Főknél 's alsóbbaknál egész Betsületed

Meg-vólt, mert *virtus*ban bő részed vólt néked.

Mellyet nem miveltek az *Indusi* kintsért,

Izmos *Herculesi* 's *Hellari* erőért,

Hanem nagy dolgoknak friss folytatásáért,

'S nagy Rendekhez való igaz követségért.

Mind ezent mutattya érdemes Tisztségid,

Bokrosával való Ország hivatalid,

Noha nem szabattak ahoz *Titulusid*,

Mert maganagyzásra ne vittek *virtusid*.

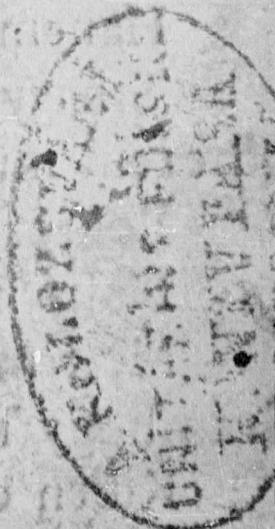
Tudván hogy nem marad az juttalom nélkül,

Kiben e' lakozik, folyly dolga kényeül,

Nem fok idők múlva Királyi székekben ül.

Hogyha Irígyei nem bepadnak körül,
 De az, ritka példa kinek jól tly dolga,
 Es virágozva áll ki-nyílt zöld *Laurussa*,
 'S ründöklik homlokán fényes *Phosphorussa*,
 Hogy ne lenne végre sötét *Hesperussa*.
 A' mint leg-közelebb most bé-tellyesedett,
 Mikor napod fénye kis felhőben esett,
 De Eszaki széltől ez el- szélyeztetett,
 Melly vala ez helyben őszve szerkesztetett.
 Melly soha örökké többé illy változást,
 Ne szenvedgeyen *Eclipsisi* fogyatkozást,
 Hanem míg az Egen Nap térszen maradást,
 Addig hired neved tégyen virágozást.
 A' közönséges jó elé-mozdításra,
 Rövid életedet Isten víg napokra
 Juttassa, sokaknak 's nekünk-is hasznunkra,
 E' tsekélly Verseknek kik vagyunk *Authora*.
 Az Arannyat ugyan rosda meg-nem fogja,
 Az Oh Esztendőből még-is szennyed motska
 Törlődgyék-el az is; ámbar kevés volna,
 Es ez Esztendővel légy meg-újjittatva.

AM

KISSÁROSI PÁROS

TÁNOS ENLÉKE

ΜΕΡΟΠΗ ΤΙΜΟΤΑΤΙΣ ΜΕ ΠΑΝΟΡΗΤΑΙ

J. M. P. A. R. ...

ΜΕΡΟΠΗ ΤΙΜΟΤΑΤΙΣ ΜΕ ΠΑΝΟΡΗΤΑΙ

S. I.

ΑΠΟ ΤΟΥ, ΜΕ ΤΟ ΤΑΜΑ ΕΤ

ΜΕ ΤΟ ΤΑΜΑ ΕΤ

ΜΕ ΤΟ ΤΑΜΑ ΕΤ

ΜΕ ΤΟ ΤΑΜΑ ΕΤ

VEEG